

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๘
หลักใหญ่คือผู้นำขอให้ดีเถอะ

พระ...ขอความเมตตาจากหลวงปู่ช่วยแนะนำครับ ตอนภวานามีความกลัวสุดขีด เหมือนไปอยู่คนเดียวจะไม่ได้กลับมาอีก

หลวงตา ถ้าเอาคนทั้งหลายมามัดคอติดกับเราคนเดียวนี้จะหายกลัวหรือยัง เอาไอ้ ปู้กก็มามัดด้วยจะหายกลัวไหม เอ้าตอบกันเดี๋ยวนี้

ผู้กำกับ ท่านมาขอแนะนำครับ

หลวงตา กลัวอะไร ความกลัวเกิดจากใจ ดูความกลัว มันกลัวอะไรดูตัวมันกลัว นี้ ละตัวเป็นภัย กลัวสัตว์กลัวเสือกลัวอะไรต่ออะไรเหล่านั้นไม่ได้เป็นภัยเหมือนตัวกลัว ตัว กลัวนี้ตัวเป็นภัย ให้สติจับลงดูที่มันกลัว มันจะกลัวมากน้อยเพียงไร เอ้า ดูตัวกลัวนี้ละ ถ้า มันยังไม่หายแล้วก็ให้ตีเกราะประชุมกัน ให้คนหมดทั้งเมืองอุดรนี้มารุม เอาคอมัดติดกับ เราคนเดียวมันจะหายกลัวไหม เออ ยังไงมีทุกแบบ คำพูดของเรามันก็ได้มาทุกแบบ เหมือนกัน อยู่ธรรมดาที่ไม่คิดว่าจะพูดอย่างนี้ มันมาอย่างนี้ก็ต้องได้ตอบกันอย่างนี้

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะจากเว็บไซต์ของหลวงตาครับ คนแรก

1. หลานกำลังฝึกสมาธิโดยตั้งใจให้รู้เท่าทันกับอารมณ์ต่างๆ ที่มากกระทบจิตใจ โดยพยายามให้สติตามรู้ที่อยู่ทุกอิริยาบถ ไม่ให้เผลอ แต่บางครั้งเมื่อเห็นอารมณ์ที่ชบใจใน บางครั้งก็ตามรู้อารมณ์นั้นไม่ทัน แต่เมื่อรู้สึกตัวแล้วหลานก็จะพยายามใช้สติพิจารณาให้ เห็นไปตามหลักความเป็นจริง ว่าไม่สวยไม่งาม หรือสักแต่ว่าเป็นธาตุสี่ชั้นห้า จนสามารถ ละวางไปได้บางขณะ และพยายามตามรู้ทันความคิดต่างๆ โดยกำหนดรู้ที่ผู้รู้ รู้แล้วก็ปล่อย วางไม่ตามไปปรุงแต่งใดๆ จนปัจจุบันหลานสามารถละอารมณ์ที่ชบใจ และไม่ชบใจ ได้มากขึ้นกว่าเดิม มีสติตามรู้เท่าทันอารมณ์ได้มากขึ้น หลานอยากถามว่า หลานปฏิบัติ อย่างนี้อย่างสม่าเสมอไปเรื่อยๆ หลานจะละกิเลสได้หรือไม่หรือต้องควบคู่ไปกับการทำ สมาธิด้วยครับ หลวงตาช่วยแนะนำด้วยครับ

หลวงตา ให้ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ ละกิเลสได้ไม่ได้ไม่สำคัญ ให้กินเรื่อยๆ กินไม่ หยุดไม่ถอยหลานจะอิมใหม่ไม่ต้องถาม นี่ก็เหมือนกันนั่นแหละ ทำไปเรื่อยๆ ชิกี้ถูกต้อง แล้วนี้ เอ้า ว่าต่อไป

ผู้กำกับ ข้อ 2. หลานเคยนั่งสมาธิแล้วชอบมีอาการคล้ายว่า ความรู้สึกทั้งหลาย ค่อยหดเข้ามาสู่กายของเรา แล้วก็รู้สึกว่าร่างกายแน่นเข้า เหมือนถูกจับมัดไว้แข็งทื่อ เหมือนกับก้อนหิน ลมหายใจหอบเหนื่อยเหมือนมีคลื่นวิ่งเข้ามาในหัวอึดอัดมาก ชยับตัว

ไม่ได้ หลานปฏิบัติโดยกำหนดลมหายใจเข้าออกและกำกับด้วยพุทโธ หลานปฏิบัติผิดตรงไหนครับ (จาก บัวใต้น้ำ)

หลวงตา ถูกต้องแล้ว กำหนดอย่างนั้นแหละ ใจเรื่องความสำคัญของเจ้าของนั้นละ มันทำให้อึดอัด ทำให้อะไรต่ออะไร ความสำคัญของจิต อารมณ์ของจิตมันสร้างได้ทุกอย่าง

ผู้กำกับ คนที่สอง

กระผมทำความรู้เกี่ยวกับอานาปานสติ เข้า-พุท ออก-โธ พิจารณากายเป็นเพียงธาตุ บางครั้งเมื่อมีสิ่งใดเกิดก็พิจารณาสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงขันธ์ เป็นธรรมชาติของสิ่งปรากฏขึ้นภายใต้กฎแห่งไตรลักษณ์

กระผมมีหลายคำถาม

ข้อ 1. ผมภาวนาวิธีอานาปานสติ รู้สึกจิตสงบอยู่กับตัวรู้กับลมที่เริ่มละเอียดลงไปเรื่อยๆ นั้นตลอดจนกระทั่ง ตัวรู้นี้เด่นชัดมากจากร่างกาย ไม่มีลมใดๆ รู้ว่าจิตไม่ใช่กาย กระผมก็นั่งทำความรู้ส่วนหนึ่งอยู่ว่ากายนั่ง แต่ตัวรู้อีกส่วนหนึ่งนั้นก็รู้อยู่ในเบื้องหน้าด้วย รู้สึกอย่างนี้เป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง หลังจากนั้น จิตก็ถอนออกมาเอง แล้วกระผมก็นั่งพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นประมาณ 1 ชั่วโมงก็ไม่ค่อยชัดเจนเท่าที่ควร

หลวงตา ให้พิจารณาอีกมันจะชัดเจนเอง กำหนดอานาปานสติ สำคัญกับสติให้ติดกัน มันจะสร้างผลขึ้นมาอย่างอัศจรรย์ ผลจะแตกออกไปจากเหตุเบื้องต้นคืออานาปานสติ เท่านั้นละ

ผู้กำกับ ข้อ 2. หลังจากกระผมเดินจงกรมตั้งแต่ช่วงเย็นจนมืดมองไม่เห็นทาง กระผมจึงมานั่งพักภาวนาโดยพิจารณากาย เริ่มต้นจากศีรษะ, ผม, ตา, จมูก, ปาก, กะโหลกศีรษะของตนเอง จนกระทั่งเวลาผ่านไปไม่นาน ประมาณ 10-15 นาที กระผมรู้สึกลมเบา-ละเอียดมาก สติกับจิตรู้อยู่กับอาการเหล่านั้น ไม่มีความรู้สึกอะไรกับอาการต่างๆ (เฉยๆ) สักครู่ต่อมาก็รู้สึกว่าร่างกายของตัวเองนี้ประกอบไปด้วยส่วนละเอียดต่างๆ ที่ปะปนกันอยู่ทั่วร่าง เหมือนเราเป็นเพียงหุ่นทรายตัวหนึ่งเท่านั้น รู้สึกอย่างนี้อยู่ประมาณเกือบชั่วโมง แล้วจิตก็ถอนออกมาเอง

กระผมจะพยายามไปให้ถึงที่สุดแห่งความจริงให้ได้ครับกระผม ขอความเมตตาจากหลวงตาช่วยแนะนำกระผมด้วยครับผม (จาก ยง)

หลวงตา ให้ทำไปอย่างนั้นเรื่อยๆ ความเพียรทำไป มันจะค่อยแตกกระจายออกไป

ผู้กำกับ คนที่สามครับ

การที่พ่อค้าแม่ค้านำพระเครื่องไปวางขายตามพื้นถนน หรือนำมาตั้งโต๊ะวางขายก็ตาม เป็นการกระทำที่ผิดหลักธรรมหรือเปล่าคะ (จาก กิตติภา)

หลวงตา ไม่ตอบ ผ่านไป

ผู้กำกับ คนที่สี่

เมื่อนั่งภาวนาพุทโธไปเหมือนจิตวิ่งไปเร็วมากตามแสงสว่างไป และหยุดลงเหมือนหยุดอยู่ ณ ตรงเบื้องหน้าเหมือนลึมตาอยู่ และหยุดอยู่อย่างนั้น ไม่ไปไหน ซึ่งลูกหลานเคยได้อ่านในหนังสือครูบาอาจารย์ว่าให้ภาวนาในกายธาตุ แต่พยายามเท่าไรจิตก็มาหยุดอยู่เบื้องหน้าทุกครั้ง ไม่ไปไหน ซึ่งไม่ทราบว่าคุณหลานต้องบังคับจิตให้เข้ามามองในกายธาตุได้อย่างไรหรือจะต้องภาวนาอย่างไรต่อไปเจ้าคะ

(จาก นาโฌง)

หลวงตา ตามแสงสว่างไปไหนล่ะ (ไม่ได้บอกครับ) มันลงนรกหลุมไหนๆ มันไปเห็นไปเจออะไร อยู่กับคำภาวนาสิ แสงสว่างมันเป็นได้ เราเป็นมาหมดแล้วเรื่องเหล่านี้ ลองตามมันไปลองดูมันจะเป็นยังไง แสงสว่าง มันพุ่งๆ ง่ายๆ แต่เราตามนี้ตามมีสตินะ เอ้า ปล่อยลองดูมันจะเป็นยังไง มันก็พุ่งๆ ง่ายๆ เลยไม่มีสิ้นสุด เตี้ยมันจะพาเจ้าของให้เพลิน แล้วเป็นบ้าไปเลย สติมีอยู่ก็ยับยั้งละซิ มันค่อยหดเข้ามา ความรู้ย่นเข้ามาๆ แสงสว่างก็เข้ามาๆ มาถึงก็กตมนี้หมด แน่ะ มาอยู่กับใจ เข้าใจไหม เราเคยหมดแล้วเหล่านี้

ผู้กำกับ คนที่ห้าครับ

ข้าพเจ้าอยู่ทางเหนือ เวลามีการถวายสังฆทานนั้น ถ้าไม่หาซื้อจากทางร้านค้าก็จะซื้อของต่างๆ มาเองจัดลงถึงเอง แต่ตอนนี้ข้าพเจ้ามาอยู่ที่กทม. เมื่อวันปีใหม่ได้ไปถวายสังฆทานที่วัดแห่งหนึ่ง ทางพระท่านก็ให้ถวายเงินตามศรัทธา แล้วก็หิ้วถังไปถวายท่าน ท่านก็สวดรับการถวายของข้าพเจ้า อยากทราบว่า ถ้าทำแบบนี้ข้าพเจ้าจะได้บุญไหม เพราะพอเสร็จ ทางวัดก็เอาสังฆทานไปเก็บให้คนที่มาใหม่บูชาเอามาใช้อีก คนเราทำอะไรย่อมหวังผลทั้งนั้นไม่ว่าทางวัตถุหรือทางใจ (จาก น้องเล็ก)

หลวงตา จะให้ตอบว่าไง เอละไม่ตอบ

ผู้กำกับ คนที่หกครับ

ขณะที่ลูกนั่งสมาธิและเมื่อถึงอัปนาสมาธิแล้ว จิตก็ลดระดับลงสู่ฐานพิจารณา ขณะที่กำลังพิจารณาร่างกายอยู่ เป็นเวลาไม่นานนักก็รู้สึกปวดจี๊ดขึ้นมาในศีรษะด้านซ้าย เป็นหลายนาที เตี้ยแรงเตี้ยเบาลงเป็นอย่างนี้ สักพักก็หายไป ลูกทนจนหายไปเพื่อให้การพิจารณาจบเรื่อง จึงขอกราบเรียนถามว่าที่เกิดอาการเช่นนี้เป็นเพราะเหตุจากจิตภายในหรือเพราะเหตุจากภายนอก (จาก ดุสิตา)

หลวงตา มันอัปนาสมาธิขึ้นมาอะไร เราอยากว่างั้น อัปนาสมาธิมันแน่น มันยุ่งกับอะไรเมื่อไร มาสอนสังฆราช อู๊ย เออะอะขึ้นอัปนาสมาธิแล้ว เราก็คอยฟังจะเป็นอัปนาสมาธิแบบไหน มันก็แบบบ้านั่นละ เราไม่อยากรัง

ผู้กำกับ กราบเรียนเรื่องสถานีวิฑูรย์ทางภาคเหนือครับ

กราบเรียนหลวงตาเรื่องสถานีวิทย์ของหลวงตา ณ วัดป่าดอยแสงธรรม อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่

ขณะนี้สถานีวิทย์ทางวัดป่าดอยแสงธรรม จ.เชียงใหม่ ท่านอาจารย์วิทยาเป็นเจ้าอาวาส ที่นี้เปิดแต่เทศน์ของหลวงตาตั้งแต่ธรรมชั้นพื้นฐาน ไปถึงเทศน์อบรมพระ ตั้งแต่เวลาตีห้า ถึงเที่ยงคืน

ขีตกำลังส่งของสถานีวิทย์วัดป่าดอยแสงธรรมญาณสัมปันโน อ.แม่เฒ่า กำลังส่ง ๑ กิโลวัตต์ ส่งกระจายเสียงรับฟังได้ชัดเจนในรัศมี ๗๐ กม. ลงมาทางใต้ของอ.แม่เฒ่า รับฟังได้ชัดเจนเพียงแค่อ.เชียงดาว ส่วนอ.แม่แตงรับฟังได้เป็นบางจุด ขึ้นไปทางเหนือของอ.แม่เฒ่า อ.แม่จัน อ.แม่สาย ก็พอจะรับฟังได้ในบางจุด เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา ถ้าที่ไหนอยู่ในหุบเขา หรือถูกภูเขาบัง เป็นมุมอับ คลื่นไปไม่ถึง ก็ไม่สามารถรับฟังได้ อ.เมืองเชียงราย รับฟังได้ในบางจุด ส่วนอ.ฝาง-แม่เฒ่า-ไชยปราการ รับฟังได้ชัดเจนตลอด

หลวงตา เราก็กังที่เล่ามาเท่านั้นเอง วิทย์นี้ทางภาคใต้จังหวัดพังงา ก็เอาเครื่อง ๑ กิโลวัตต์จากบ้านตาดเราไปนั่น ดูว่าทางโน้นห่างเหินมากกับบรรดากับธรรม เราพูดตรงๆ ตรงไปตรงมา นี่ละภาษาธรรม ทางภาคใต้รู้สึกห่างเหินธรรมะมากที่สุดทีเดียว จิตใจคนถึงได้ว้าวุ่นขุ่นมัว ก่อเรื่องอยู่ตลอดเวลา นี่แสดงว่ากิเลสทำงานตลอด ธรรมะไม่มีแทรกเป็นน้ำดับไฟบ้างเลย ทางโน้นขอทางนี้ไป ให้ไปแล้วเราไม่สนทใจ เลยบอกให้เอาเครื่อง ๑๐ กิโลวัตต์เลยเราจะให้ นี่เห็นไหมเราเสียสละเพื่อโลกเพื่อสงสาร เราไม่เอาอะไรเลยนะ เรามุ่งหน้ามุ่งตาเพื่อให้โลกสงสารมีความสงบร่มเย็น เพราะมันมีแต่ความว้าวุ่นขุ่นมัว มองไปรอบด้านทั้งใกล้ทั้งไกลทั่วโลกธาตุ มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวายที่กิเลสเข้าไปตีเข้าไปเผาทั้งนั้น ธรรมที่จะเป็นน้ำดับไฟไม่ค่อยมี

ด้วยเหตุนี้เครื่องที่ ๑ กิโลวัตต์นี้มันจะไม่กว้างขวางพอ เลยให้ ๑๐ กิโลวัตต์ไปเลย เราเป็นคนให้เลย ให้ไปแล้วเวลานี้ ทางโน้นก็กำลังจะเตรียมพร้อมแหละ นี่ก็เราให้ไม่ใช่เล่นนะ ไปที่ไหนเราให้ๆ ทั้งนั้น เงินมาเท่าไรๆ ก็ແหลกๆ ไม่มีเหลือ เราทำเพื่อโลกจริงๆ ไม่ได้เพื่อเรา เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้เต็มปากตามภาษาของธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เป็นอื่นไปไม่ได้ไม่ใช่ธรรม ถ้าเป็นอื่นไปจากธรรมแล้วไม่เล่นด้วยเลย เราพูดอย่างนี้ละ นี่ทางภาคใต้เรารู้สึกว่าห่างเหินธรรมะมากที่สุดทีเดียว เราจึงเอาธรรมะนี้เข้าไปแทรก จะพอเป็นน้ำดับไฟได้บ้างในบางจุดๆ ต่อไปจะค่อยขยายไปเอง ก็จิตใจมนุษย์ด้วยกัน ใครอยู่ที่ไหนก็คือมนุษย์ ต้องการความดีความดี ต้องการความสุขความเจริญ ธรรมนี้ให้แต่ความดีดี ให้ความสุขความเจริญ จะเข้ากันไม่ได้หรือกับมนุษย์ด้วยกันทั่วโลกนี้ เราจึงให้ไปเลย นี่ให้ไปแล้ว แล้วมีอะไรอีกละ

ผู้กำกับ หนังสือพิมพ์ไทยครับ

หลวงตา เอ้าว่ามา

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย คอลัมน์คืนวันที่ผ่านไปผ่าน ประจำวันนี้ หัวข้อ
เรื่องว่า ใครรู้หรือทำให้โจรปล้นชาติ?

ทั้งๆ ที่รู้อยู่เต็มอกว่าด้วยเวลาชำระหนี้ที่ขยายไว้ให้แล้วนั้น เมื่อนักโจมตีค่าเงิน
สามารถหาเงินบาทได้ก็สามารถบังคับให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ต้องส่งมอบเงินดอลลาร์
สหรัฐตามพันธะที่ตกลงกันไว้ได้ และธนาคารแห่งประเทศไทยก็ต้องเอาเงินทุนสำรองที่
เป็นเงินดอลลาร์สหรัฐส่งมอบให้แก่ นักโจมตีค่าเงิน และต้องซื้อเงินดอลลาร์สหรัฐมา
ทดแทนในราคาที่สูงกว่าในขณะที่ขายไป

การรื้อมาตรการทั้งสองอย่างนี้บันทึกกลับ 2540 ได้ระบุว่าเป็นการรื้อรวตลาดเงิน
บาทให้โจร

ยังเบาเกินไป ไม่สมกับความผิดที่ทำไว้กับประเทศชาติ และเพราะเหตุนี้ประชาชน
ชาวไทยจึงได้ขนานนามการกระทำเช่นนั้นว่าเป็นการปล้นชาติ และเป็นการขายชาติ แล้วก็
ขนานนามรัฐบาลขณะนั้นว่าเป็นรัฐบาลขายชาติ

การปล้นชาติและขายชาติในลักษณะนี้มีคนได้ประโยชน์มากมายมหาศาล เบื้องแรก
ก็คือ นักโจมตีค่าเงินที่ได้ผลกำไรหลายแสนล้านบาท ถัดมาก็คือพวกที่สมรู้ร่วมคิด
ช่วยเหลือให้นักโจมตีค่าเงินไม่ต้องผิดสัญญา และช่วยให้นักโจมตีค่าเงินสามารถหาเงิน
บาทมามอบเพื่อรับเอาเงินดอลลาร์สหรัฐไปได้

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในขณะที่นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และมีความ
เป็นไปได้ว่าตัวนายกรัฐมนตรีก็คงไม่ได้เกี่ยวข้องหรือกระทำการดังกล่าวเอง เหมือนกันกับ
เมื่อครั้งที่พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

แล้วทำไมคนที่ไม่ได้กระทำการเหมือนกันแต่มีความแตกต่างกัน เพราะหากใช้
มาตรฐานเดียวกันกับการกล่าวหา พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ แล้ว โดยมาตรฐานเดียวกันนี้
นายชวน หลีกภัย ก็ต้องรับผิดชอบในบรรดาการกระทำทั้งหลายที่เกิดขึ้นในระหว่างเป็น
นายกรัฐมนตรี รวมทั้งการกระทำที่ถูกเรียกว่า รื้อรวตลาดเงินบาทให้โจรด้วย

นายชวน หลีกภัยและพรรคประชาธิปัตย์ จะต้องรับความจริงในเรื่องนี้ และต้อง
แสดงความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ เพราะการกระทำด้วยตนเองกับความรับผิดชอบนั้นเป็น
คนละเรื่อง

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ไม่ได้กระทำการใดๆ ในทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง
ด้วยตนเอง แต่ก็ต้องแสดงความรับผิดชอบในฐานะเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้ารัฐบาล
และได้แสดงความรับผิดชอบไปแล้ว

นายชวน หลีกภัย และพรรคประชาธิปัตย์ถึงแม้หากจะไม่ได้กระทำการในการรื้อรั้วตลาดเงินบาทให้กับโจรด้วยน้ำมือตนเอง แต่ก็ต้องแสดงความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน

เป็นที่น่าเสียดายว่าทั้งนายชวน หลีกภัย และพรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยยอมรับว่าการยกเลิกเพิกถอนมาตรการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้วางไว้แต่เดิม แล้วทำให้นักโจมตีค่าเงินไม่เป็นผู้ผิดสัญญา กระทั่งหาเงินบาทมาส่งมอบแล้วรับเงินดอลลาร์สหรัฐไปได้นั้น เป็นความผิดอันมหันต์ต่อบ้านเมือง และไม่เคยแสดงความรับผิดชอบใดๆ ในเรื่องนี้

ที่โบราณว่าไว้ว่า คนที่ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว ย่อมไม่สามารถรับผิดชอบต่อบ้านเมืองได้ ยังคงเป็นความจริงอยู่จนปัจจุบันนี้ และเป็นเรื่องที่คนไทยจะต้องนำมาประกอบการพิจารณา ก่อนที่จะกาบัตรลงคะแนนเสียงให้ใครไปเป็นผู้แทนของตัวเอง

ถึงวันนี้ก็พอที่จะแลเห็นได้แล้วว่า พรรคประชาธิปัตย์เดือดร้อนกับบันทึกฉบับ 2540 ถึงขนาดกล่าวหาว่าเป็นเรื่องที่น่าทุเรศ ก็เพราะมันเป็นการนำความจริงที่เพิ่งผ่านพ้นไปไม่ทันนาน ออกมาย้ำเตือนกับชนชาวไทยทั่วประเทศอีกครั้งหนึ่ง

หากทำให้พลังต้านพรรคประชาธิปัตย์ ที่เคยเกิดขึ้นทั่วประเทศในการเลือกตั้งครั้งที่แล้วฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ก็ย่อมต้องถือว่าเป็นวิบากกรรมที่ต้องเป็นเช่นนั้นเอง

เกษตรชลธิ

หลวงตา เขาประกาศอย่างนี้ก็ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ สรุปความเท่าที่อ่านมานี้ บ้านเมืองที่จะล่มจมคราวที่แล้วนั้น ล่มจมเพราะนี่เอง ชวน หลีกภัย เป็นนายกใช้ใหม่ เกี่ยวพันกัน มีแต่เรื่องที่จะเอาชาติบ้านเมืองเป็นตัวประกัน จมลงในทะเลหลวงๆ เท่านั้น นี่เขาก็บอกไว้แล้วคราวนี้จะเลือกนายชวนอีกหรือ ประชาธิปัตย์อีกหรือ เขาอยากถามว่า อย่างนั้น ถ้าเลือกคราวนี้ก็ทำนายไว้ก่อนเลยว่าชาติไทยจมไม่สงสัย ก็มีเท่านั้นเอง ตามสรุปความนี้ละ ถ้ายกประชาธิปัตย์ขึ้นมา เรียกว่าซ้ำสองแล้วชาติไทยแหลกเลย ใครต้องการให้ชาติไทยแหลกหรือให้ชาติไทยฟื้นฟู ใครเป็นผู้ฟื้นฟูชาติไทยขึ้นมา คุณสมบัติมีมากน้อยเพียงไร เอมมาเทียบ ความฟื้นฟูขึ้นกับความดีเพื่อความล่มจมนี้ แล้วให้คัดเลือกเอาตามที่เราเป็นเจ้าของของชาติด้วยกัน ด้วยความรอบคอบของทุกคนก็แล้วกัน

เราพูดนี้เป็นภาษาธรรม เจ็บแล้วให้เซ็ด ไม่เซ็ดจม มีเท่านั้นเอง ที่ไหนที่จะบึกบึน พอเกาะติดได้พอจะพยุงชีวิตไปได้ เอาเกาะ เวลาที่คุณทักษิณนี่เป็นเครื่องประกันตัวมาตั้งแต่นายกคนแรกแล้ว ฟื้นฟูชาติไทยของเราขึ้นมาอย่างปาฏิหาริย์ๆ ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ท่านทั้งหลายก็ทราบทั่วกันไม่ใช่หรือ แล้วการเลือกที่ว่าจะหย่อนบัตร จะหย่อนบัตรให้เพื่อความล่มจม หรือจะหย่อนบัตรให้เพื่อความฟื้นฟูก็ให้เลือกเอา ใครพาฟื้นฟู ใครพาให้จม ก็มีสองแง่เท่านั้นแหละ นี่ภาษาธรรม เราพูดอย่างนี้ อย่างอื่นไม่พูดแหละ เขา

บอกมาแล้วนี่ใช้ไหมละ บอกมาอย่างชัดเจนแล้ว ชัดเจนมากทีเดียว จนสยดสยองแหละฟังแล้ว

ที่นี้หันเข้ามาทางด้านภาวาเพื่อความสงบใจบ้างนะพวกเรา พวกอยู่ในคร้วมันนอนตายอยู่เฉยๆ หรือ มันภาวาหรือเปล่าพวกอยู่ในคร้ว หรือคอยอยู่ทะเลาะกัน เพ่งโทษเพ่งกรรมกันอยู่ในนั้น โทษกรรมคืออะไร คือกิเลสเสริมตัวขึ้น เรียนวิชาหมากัดกันอยู่ข้างในนั้นมีไหมละในคร้ว เรื่องภาวาไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร ยัวะเยี้ยๆ ไม่ทราบวาก็ร้อยคนอยู่ในนั้น อยู่แบบไหนๆ เราก็ไม่ทราบนะมองไม่ทัน เราผู้ปกครองเลยออกจะแตก ทางฝ่ายพระนี่เราพูดตรงๆ พระไม่มีเรื่องอะไรแหละ ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตรงแนวอยู่ตลอดเวลา เราไม่เคยอะไรละกับพระ ส่วนทางในคร้วมักได้ยินเสมอ เป็นอยู่อย่างนั้นเรื่อยๆ ให้พากันคิดทุกคนนะ

ให้ใจหนักแน่นซิ ออย่าออกแวกคลอนแคลนหาดูแต่โทษคนอื่น คนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้เป็นอย่างนี้ โทษของตัวเองที่เป็นอยู่ทั้งวันทั้งคืนไม่ดู หัวใจตนเองแหละผู้ก่อโทษ ดูให้ตึนะ เราปกครองมันจะตายนะ ไม่ทราบจะดูทางไหนๆ ทุกแง่ทุกมุมภายนอกภายใน มองไปไหนเห็นแต่สิ่งที่จะให้พูด แต่ไม่พูดแหละมันหนักหัวใจ การภาวาถ้าดูหัวใจแล้ว เรื่องราวต่างๆ จะไม่เกิดขึ้นนะ ส่วนมากคนไม่ดูหัวใจตัวเอง วิ่งตามเงาของใจที่มันคิดออกไป นี่ละมันเกิดเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวาย ถ้าย้อนเข้ามาดูต้นเหตุคือความคิดปรุงนี้แล้ว คิดตรงไหนมันก็รู้ สติเป็นของสำคัญมาก สติมีอำนาจมาก กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหน ตั้งสติให้อยู่แล้วกิเลสออกไม่ได้

เช่นอย่างที่ว่าสังขารความคิดปรุงเรื่องนั้นเรื่องนี้ นี่คือตัวสมุทัยคือกิเลส มันออกมาๆ สติบังคับไม่ให้มันคิดเรื่องอื่นใด เอาคำบริกรรมให้มันคิดดังที่เคยพูดแล้ว เช่นผู้ชอบพุทโธก็เอาพุทโธ ชอบคำไหนเอาคำนั้นเป็นคำบริกรรม แล้วสติติดไม่ให้คิดออกมามีความคิดเหล่านั้นเป็นกิเลสทั้งหมด บังคับไม่ให้มันคิด ให้คิดแต่พุทโธๆ ซึ่งเป็นด้านของธรรมหรือคิดกับคำบริกรรมซึ่งเป็นด้านของธรรม มีสติติดแนบอยู่นั้น กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนมันออกไม่ได้นะ สตินี้สำคัญมาก สติมีอำนาจบังคับ ถึงขนาดอกจะแตกความคิดปรุงมันตันออกมามันอยากคิดอยากปรุง สติบังคับไม่ให้มันคิด ไม่ยอมปล่อยให้มันคิดไปได้เลย สุดท้ายมันก็อ่อนลงๆ นี่เราเคยพูดแล้ว

เราทำมาแล้ว จนกระทั่งอกจะแตก ฟังซิ คือความคิดความปรุงมันตันขึ้นๆ ได้คิดแล้วก็รู้สึกสบายๆ สบายละชีทางออกของกิเลสที่จะเอาไฟมาเผาตัวเองให้ทุกข์หนักยิ่งกว่าตามธรรมดาอีก ให้มีสตินะ ตั้งสติให้ดี ให้ดูจิต คำบริกรรม ไม่เอามากเอาแค่นี้เสียก่อน ไม่ต้องไปคาดมรรคผลนิพพานที่ไหน นรกอเวจีที่ไหน ไม่ต้องไปคาด ตัวนี้เป็นตัวเหตุที่จะไปมรรคผลนิพพาน ไปนรกอเวจี คือตัวใจ เอาสติจับไว้ตรงนั้น ให้มันอยู่ในนั้นแล้วจิตจะค่อย

สงบๆ สติติดแน่นอยู่ตลอดเรื่อยไปแล้วความคิดปรุงทั้งหลายที่มันดันออก ถึงขนาดอกจะแตก มันค่อยเบาลงๆ ต่อไปก็เบาลง ก็ค่อยได้รับความสงบเพราะได้รับการรักษาด้วยสติ แล้วจะค่อยแสดงขึ้นมาๆ ต่อไปก็เป็นใจสงบเย็นสบายไปเลย จำให้ดีนะ

สตินี้สำคัญมาก กิเลสจะออกที่ไหน ถ้าสติดีอยู่แล้วออกไม่ได้ ถึงขนาดอกจะแตก เข้าแตก ไม่ยอมให้ออก สติบังคับเอาไว้ บังคับจิตไว้นั้นกับคำบริกรรม สุดท้ายมันก็ออกไม่ได้ เมื่อกิเลสออกไม่ได้มันก็ค่อยเบาลงๆ ใจก็สงบเย็น ตรงนี้สำคัญมากนะ นักภาวนาไม่ถือสติเป็นสำคัญไม่ได้นะ สติสำคัญมาก สติ สัพพตถ ปตฺถิยา สติจำต้องปรารณาในที่ทั้งปวง ไม่มีเว้นเลย ปรารณาทั้งนั้น สติเป็นความจำเป็นทั้งหมดในที่ทั้งปวง อยู่ที่ไหนให้มีสติๆ พวกนี้จำเอานะ เอาละพูดเท่านั้น เหนื่อย

วันนี้เขาก็เดือนแล้วนสพ.พิมพ์ไทย เดือนพี่น้องทั้งประเทศ ที่พชาติให้ล่มจมเขาอ่านมาแล้วตะกี้นี้ ผู้ที่พชาติให้เจริญมาโดยลำดับๆ ในนายกปัจจุบันเราก็เห็นแล้ว ให้พิจารณานะ เอานายกคนนี้จะพาให้ชาติล่มจมให้เห็นสักทีนะ นายคนปัจจุบันนี้ นายคนที่ผ่านมาจมหรือไม่จมเราก็ทราบด้วยกันแล้ว นายคนนี้ทำชาติให้พ้นจากภัยมามากมาย เรียกว่าผิดคาดผิดหมาย ทุกอย่างดีขึ้นหมดๆ ส่วนชั่วจะว่าไม่มีอะไรหรือ มี เรื่องชั่วมีเหมือนกันแต่มีเป็นส่วนย่อยๆ เช่นลูกหลานบริษัทบริวารทำความเสียหาย เห็นแก่ตัว เห็นแก่ฟุ้งของตัว บริษัทนั้นบริวารนี้ นี้ก็มีเป็นธรรมดา แต่อย่างไรหลักใหญ่ขอให้ดีเถอะ ไร่เรื่องอย่างนี้มันมี ใครอยู่ที่ไหนก็มีบริษัทบริวาร บริวารมีนิสัยใจคอต่างกันจึงทำให้ได้รับความกระทบกระเทือน มีความเสียหายได้ทุกเจ้านายที่มีบริษัทบริวารนั้นแหละ อย่าเอามาคิดมากนัก ให้เอาหลักใหญ่คือผู้นำของประเทศ เอาให้ดีนะตรงนี้ ให้พร

(กราบหลวงปู่ หนูพาเด็กนักเรียนชั้น ม.๖ มาจากกาฬสินธุ์จำนวน ๒๕๐ คนมากราบหลวงปู่ค่ะ) หลวงตานี้หลวงตา ป.๓ นะ จะไปสอนลูกหลาน ม.๖ มันเข้ากันได้ไหมล่ะ (ป.ไหนก็ตาม หนูมาขอพึ่งบารมีหลวงตา ป.๓ ค่ะ) มันเข้ากันไม่ได้นะ คือแต่ก่อนมันไม่มี ป.๔ มีแค่ ป.๓ เท่านั้น จบ ป.๓ แล้วใครอยากเรียนต่อให้ไปเรียนในเมือง เรียนมัธยม จบ ป.๓ แล้วต่อมัธยมได้เลย เราไม่ไป ก็เลยเป็นหลวงตา ป.๓ จนกระทั่งทุกวันนี้ มันก็แปลกนะเลย ๓ ไปด้วยกันหมด ป.๓ นักธรรมก็ ๓ ตรี โท เอก เปรียญก็ ๓ จากนั้นก็ออกเลยสามสามเป็นเก้าเลยนะ

นี่บรมลูกหลานกลางๆ นะ เราทุกคนนี้มีอนาคตติดตัวด้วยกันทุกคน เตี่ยวันนี้ปัจจุบัน ตั้งแต่อดีตประพฤติตัวมายังไงๆ การศึกษาเล่าเรียน การประพฤติเนื้อประพฤติตัวเราประพฤติมายังไง แล้วบวกลบคุณหารตนเอง ถ้าหากบกพร่องตรงไหนก็ให้พิจารณาแก้ไขตนเอง ที่ดีตรงไหนแล้วก็ให้เสริมให้ดีขึ้น นี่เรียกว่านักเรียน นักเรียนก็มี นักลิ่งก็มี นักลิ่งนั้นหาสาระไม่ได้ คว้ามบๆ ทุกอย่าง ลิ่งนี้เร็ว นักเรียนนี้เรียนจริงๆ เพื่อรู้เพื่อเห็นทุก

สิ่งทุกอย่างแล้วนำไปปฏิบัติตัวเอง ความรู้วิชาขึ้นอยู่กับความประพฤตินะ วิชาสูงขนาดไหนก็ตาม อย่างที่จะพาให้บ้านเมืองล่มจมมานี้ นี่พวกความรู้สูงๆ ทั้งนั้น ทำชาติให้จมได้ทั้งชาติ นี่ถ้ามีแต่ความรู้ ความประพฤติไม่ดีเป็นอย่างนี้เอง

อันนี้เรารู้กับความประพฤติ ความประพฤติต้องเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ความรู้รู้อะไรความประพฤติให้เหนียวแน่นมั่นคงตลอดนะ ความประพฤติตัวดี อย่าให้ได้ต้องดีตัวเอง อยู่กับหมู่กับเพื่อนก็ให้เห็นอกเห็นใจเพื่อนฝูงด้วยกัน มีความเกรงอกเกรงใจกัน มีความอดทน เก็บความรู้สึกไว้ด้วยดี อย่าหาประจ้อประแจพูดนั้นพูดนี้ อย่างนี้เป็นความเสียหาย ปากเปราะ ถ้ามาอยู่ใกล้หลวงตาบัวพาดปากทันทีเลย นี่สอนลูกหลานไว้คือไม่อย่ากพาดปากลูกหลานนั้นแหละ ให้พากันปฏิบัติตัวให้ดี

ความรู้วิชาเป็นหน้าที่ของครูสอนทางโลกทางสงสาร ทางด้านธรรมะหลวงตาก็สอนอยู่เวลานี้ คือความประพฤติเป็นของสำคัญมาก อะไรมาดูอยู่ที่ความประพฤติ ความประพฤติเป็นแกนสำคัญมากนะ เรียนรู้สูงต่ำขนาดไหนไม่สำคัญ สำคัญที่ความประพฤติ ถ้าความประพฤติแล้วความรู้นี้ทำลายได้ทั่วไปหมด ถ้าความประพฤติดีแล้วก็ทำโลกให้ร่มเย็นเป็นสุขได้ทั่วหน้ากัน ลูกหลานให้พากันจำเอานะ

วันนี้พูดถึงเรื่องความประพฤติตัว ไปอยู่ที่ไหนอย่าเป็นคนใจง่าย เด็กผู้หญิงก็คะนอง ผู้ชายคะนอง อันนี้เสียหายง่าย อย่าให้เป็นลูกก่อนห้าม ชายก่อนซื้อ ชายแล้วถึงไปซื้อทีหลังใช้ไม่ได้นะ เข้าใจหรือ ผู้หญิงใจง่าย ผู้ชายก็ใจเร็ว แล้วมันก็เผากันไหม้กัน มาเตือนรื้อนวงศ์สกุล เสียหน้าเสียตาพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเรา เสียไปหมด ไม่ดีเลย อันนี้เรียกว่าชายตัว ชายตัวแบบนี้ชายแบบความเสียหาย กระทบกระเทือนไปทุกหย่อมหญ้าไม่ดี ลูกหลานอย่าเป็นคนใจง่าย ให้มีใจหนักแน่น

เวลานี้โครงการอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน อย่าแฉลบออกไปนอกโครงการ มันเป็นอันตราย ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้ดี หน้าที่การงานก็ให้ประพฤติตัวให้ดี เวลาศึกษาเล่าเรียนก็ให้เล่าเรียนจริงๆ การประพฤติตัวให้ประพฤติตัวให้ดี นี่เป็นของสำคัญมาก เรื่องการพนันขันต่ออย่าให้มีในวงนักเรียนเราเป็นอันขาด ยิ่งยาเสพติดติดด้วยแล้วตัดขาดไปเลย อย่าให้มีเป็นอันขาด เหล่านี้เสียหายมาก การพนันนี้เหมือนกัน ให้พากันระมัดระวัง อย่าไปสนใจเรื่องการพนันขันต่อ เรื่องนี้เป็นเรื่องเสียหายทั้งเราตลอดชาติบ้านเมืองเสียหายไปหมด เป็นคนหลักลอย ได้มาเท่าไรเสียไปหมดการพนัน ได้มาก็ได้มาเพื่อเสียไป ไม่ได้ได้มาเพื่อเพิ่มพูน ได้มาเพื่อเสียไป จิตใจก็กำเริบเสิบสาน ไม่ดีเลย ให้พากันหยุดนะ

เรื่องการพนันขันต่ออย่ามีในโรงเรียน เรื่องยาเสพติดนี้ยิ่งแล้ว คอขาดไปเลย อย่าให้มีเป็นอันขาด ให้มีแต่การประพฤติตัวให้ดี ให้เล็งเหตุผลเป็นสำคัญ อนาคตมีอยู่กับทุกคน อดีตก็ผ่านมาแล้ว เป็นยังไงก็ผ่านไปแล้ว ที่นี้อนาคตเป็นสิ่งที่เราจะแก้ไขตัดแปลงสิ่ง

ไม่ได้ได้อยู่ สิ่งที่ดีเราก็ส่งเสริมได้อยู่ ให้พากันแก้ไขเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมตัวเองทุกคนๆ นะ
วันนี้เอาเท่านี้แหละ จะเลิกแล้วก็ตาม ไม่พูดมากละนะ จำเอาเรื่องความประพฤติเป็นสำคัญ
อย่าเป็นหญิงใจง่ายไม่ได้นะ เสียหายมาก เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz